

दीवाळीपट्ट्येंतलीं पानां

माधवी शशदेशाय

“शा व रेय!” म्हणटकच कारैर रावताली तशें म्हज्या जग्गाच्या दिवाळी-नातलां आंकाचें जालां. नागेशबाबाचो लेख येवपाचो आसा. “राव आँ...” म्हळा म्हूण रावलां... आज थारायले, नोव्हेंबर, डिसेंबर, जानेवारी - तीन म्हयन्यांचो करप म्हूण हो आंक. फेलुवारीचे फेलुवारीचे अखेरेक काढप...

पूण बरोबर न्हय हें.

तातो आशिल्लो जाल्यार...?

ह्या वर्सा ताचे खातीर तरी वेळार येवंक जाय आशिल्लो आंक.

नवें वर्स करून आसावरी पुण्याक गेलें. फोनार खूब उलयता. “कितलो वेळ गो फोनार!” म्हणटां तेन्ना मॅसेजी धाडता वा वाचता. आमचे बरोबर जेवंक बसता तेन्नाय फोन कुशीक आसता, आनी कान मॅसेजीच्या टोनाचेर. म्हजे खातीर हो absence of presence आनी presence of absenceचो अणभव. इल्लोसो कोडू. सांगलें हें ताका रातीं.

'Language Contact in South-Asia'च्या कोर्सा खातीर म्हैसूर आयलां. केन्द्रीय भारतीय भाषा संस्थानांत वीस दिसांचो कोर्स. कामांची ('जागा'च्या) पोटलीय (खरें म्हव्यार 'पोटलो'!) फाटीर मारून हाडल्या. शेनवार आयतार सुटी म्हणटकच दर शुक्रारा गोंयां वचून आयतारा हांगा येवंक भायर सरप म्हूण थारायलां. नाजाल्यार 'जागा'चो दिवाळी-नातलां आंक कसोच येवपाचो ना...

वीस दोस म्हव्यार अदितीचेर संकट. काल हांव भायर सरतना तें रडलें. राजू दनपारचो निहेदिल्लो म्हूण वतना ताका उठयलो ना. “उठोवपाचो न्हय म्हाका?” ताणे फोन करून विचारलें... तात्पर्य: शेणिल्ल्याचें चित्त. कोर्साक येवपाचेंच न्हय काय हांव...? पूण अशेच तरेचो, हांवेच मुजरत आंखून तयार केललो अभ्यासक्रम हांव विद्यापिठांत शिकयतां... आनी, ह्या कोर्साची आंखणी करपी हान्स हॅरीक हॉक एक अणभव-समृद्ध भासविज्ञानीक... कोर्स सौंपेवन रित्या हातांनी कशेंच परतुचें ना, जाणां हांव. तरी, मन दमळट...

प्रो. हॉक खरेलोच भरिल्लो कब्बसो. हिंदी बरो उलयता. संस्कृत्यू जाणा. आनीक कितल्याश्या भासांची बारीक म्हायती आसा. भारतांतले इंग्लीशीचे सुवाते विशींचें मत मात सरसामान 'सभ्य' भारतीयांचें आसता तशें - "India needs a link-language. The Hindi experi-

ment has not worked." देखून इंतीश! भासविज्ञानाचीच ही शीम आसुये घडये.

हरबीर अरोराचें दकिखनी वयलें व्याख्यान खूब आवडलें. गोंयच्या मुसलमानांचे आनी भटांचे भाशेचेर काम करपाचें खूब दीस जालें मनांत आसा. हें काम करें जावं येता तें स्पष्ट जालें आनी काळजांत एके तरेची उचंबळाय जाणवली.

दकिखनीचेर तेलगूचे खुब्ब प्रभाव आसा खंय. तिचे लिंग-वेवस्थेवेरुय द्रविडी प्रभाव आसा काय म्हूण विचारलें तेन्ना 'आसा...' इतलीच जाप मेळव्या. पूण दकिखनींत हिंदी बशेनूच दोन लिंगां आसात खंय. दोन लिंगा आशिल्ले भाशेची लिंग-वेवस्ता द्रविडी भाशे बशेन आसप कठीण काय दिसता. तीन लिंगां आशिल्ले कोंकणी सारकेले भाशेचेर द्रविडी लिंग-वेवस्तेचो प्रभाव दाखोवं येता - मंगळूकारांले 'तें बस' अशें जालं; गोंयांत 'ती बस'... भासांच्या एकामेकां वयल्या प्रभावान लिंगांचो आंकडो बदलू येता काय? दोनांचीं तीन लिंगां जावं येतात? ना काय दिसता. हो constraint on influence?

साडे पांचांक 'शाळा सुटना फुडे' धांवन धांवन रुमार आयले आनी वाज योसर प्रुफां काडलीं.

साडे णव ते साडे पांच कोसार्चीं लॅक्चरां. मागीर रुमार येवन जाग. प्रुफां! जनेलां दारां धांपू. हांगा आयलां म्हूण एक तरी सूर्यास्त पळोवपाचो... फाल्यां गोंयां वचूक भायर सरतां. ते म्हणसर सगलीं प्रुफां सोंपवीं नात. म्हणटकच अदितीक परतोय सारको वेळ दिवंक मेळचो ना. भितल्ल्यान वायट दिसता. येदोळ ताका फोनार सांगलें, 'हाव ना अशें धरूनूच शिकूक लाग...' जाल्यार म्हणटा, 'तुवें म्हाका तशी संवयूच करूक ना'!

जागप्रेसांत धाडून मंगळारा परतें हांगा येवंक भायर सरतलें म्हूण आसा.

रती बसींत अशें तशें वर-देड वर निहिलां आसतलें. कर्नटिकाच्या रस्त्यांच्या बरेपणान! वांवभर फोणकुलांचो रस्तो, वेंतभर बरो रस्तो, अशें वाटभर... बसी बच्यो. दिवं येतालें तितलें सूख बावड्यो दिताल्यो. तरी, व्हडल्या हारशाचें जनेल आनी भायर चतुर्दशीचो काय पुनेरेचो चंद्र. चान्याचे रातचो कूर्गाचो वाटार नियाळून नदर धादोस जाली. 'पिठा बशेन चान्ये' म्हळ्यार किंतें म्हणातात तें कळव्ये. पिरवळच्या आंगणांतल्यान दिशटी पडपी अशेच तरेच्या चान्यांतले रुप्याची ओप चडिल्ले माड दोळ्यां मुखार आयले. भायर पळेत बसलें. रात सरली.

फेब्रुवारीच्या जागा खातीर गांधीजीचे आत्मकथेचे बरयतलें म्हूण आसां. इंतीश, कोंकणी आत्मकथा घेवन आयलां. ते भायर काकासायबाचीं दोन लहान पुस्तकां - गांधीजीकी अध्यात्म-साधना आनी बापूकी झाँकियां, आनी *Gandhiji as we know him*

हें चंद्रशेखर शुक्लान वेंचिल्ल्या सतरा लेखांचे संकलन.

तातोन म्हाका लम्हा वेळार भेट दिल्ल्या पुस्तकांत बापूकी झाँकियां आशिल्ले. खुबूच सुंदर पुस्तक. गांधीजी इतलीच काकासायबाचीय वळख घडोवपी. पुस्तक वाचताना खूब कडेन जाणवलें, तातोन ह्या दोगांकूय कितले internalize केल्ले - 'पचयल्ले'! तातोचे 'हट्ट' समजून घेवपाक हे संदर्भ खूब म्हत्वाचे. गांधीजी उणो हट्टी नाशिल्लो. काकासायबाची 'ल्हान' / 'व्हड' सगल्ल्यांक समान नदरेन पळोवपाचो गूण तातो भितर हांचेच कडल्यान आयला जावक जाय.

तुलनात्मक साहित्याचेर अहमदाबादाक जावपाच्या आशिल्ल्या कॉफरन्सा खातीर पेपराची सिनॉप्सीस तयार केली. इतलो वेळ जालाच. फाल्यां करुया अशें मनांत आयिल्ले. पूण मागीर म्हजीच तिडक शी मारली आनी बरोवंक बसलें. वरा भितर मजकूर तयार जालो. हें वरूय इतले दोन नाशिल्ले म्हजे कडेन!

हांगा परतत सावन मेळिल्लो वेळ गांधीजीच्या सांगातां!

Gandhiji as we know him पुस्तकांतलो गोपाळकृष्ण गोखलेचो लेख आनी रवीन्द्रनाथाची मुलाखत - सामकी सुंदर बरपां. आत्मकथेचो पयलो भाग बारीकसाणेन वाचलो. नोटसूय काडले खूब. आनीक दोन दोस मेळिल्ले जाल्यार सगळी आत्मकथा अशीच एका चित्तान, बारीकसाणेन वाचून जातली आशिल्ली. गोंयां वतकच 'देवाचेर भार' घालून रावचें पडलें - उपाय ना. हांगाच्यानूच 'कामां'चो दोंगर झाळकता...

खरें म्हळ्यार परं भायर सरपाचें आशिल्ले. फाल्यांच वतां. अदितीक लागून चड. "मम्मा, सामको वाज आयला..." तें फोनार लहवू सांगता.

हे खेपेय चार वणटीं भितर रावलें. पूण जाय तें करूंक मेळिल्ल्यान ताजें टवटवीत उरलें. फाटले खेपे प्रुफां अजीर्ण जाललीं.

काल भीमसेन जोशी गेलो...

आज लोकसत्ताच्या पयल्या पानार ताचो सुंदर फोटो आयला. क्रेम करून वणटीर लावचो इतलो अप्रतीम. ताचे बरी वांकडीं-तिकडीं तोंडां करून गावपी दुसरो गायक आसचोना घडये. पूण ह्या वांकडी-तिकडी तोंडांचेरुय एक आगळे-वेगळे तेज, दिव्यत्व. भीमसेन जोशीचे असले क्लोज-अप म्हाका सदां सुंदरुच दिसल्यात.. इकरा वर्साचे पिरायेर खंय गुरुचो सोद घेवपाक तो घर सोडून गेल्लो... दिसाक सोळा सोळा वरां खंय रियाज करतालो. असो आत्म्याची उलो भोवच थोड्यांक आयकूंक येता.

कालचीय रात बसीच्या जनेलांतल्यान मळब पळेत सारली. रोहिणी ते सप्तर्षी सांगात दिवन गेलीं. तातोचीय याद... तीय बी

ओशिपतालांतली. ताचो उबगून सो विचारिल्लो प्रस्न - “खंय गो तू?” वरांची वरां ताचे म्हव्यांत बसून दोन-एक वरांक घरा वचून येताले तेनाय... मागीर दिसताले, म्हजेच चुकलां...

त्या लाचार खिणांच्यो यादी जातकच दोळे भरून येतात. म्हव्यांतलो सीट रितो आशिल्ल्यान सोय बरी जाली.

‘धोबी घाट’ पळेलो राजू बरोबर.

‘स्तमङ्ग मिल्यॉनर’च्या तंत्रान सांगल्या काणी. आवडलो. अमीर खाँ निमाणो रडटा तें गाळू येताले काय दिसले. दुकां आमच्या दोव्यांत येवंक जाय, आनी हे खातीर ताणे रुंकूच जाय अशें ना...

ह्या सिनेमांत मुंबय सुंदर आयल्या. केन्ना फाटभूय, केन्ना पात्र कशी. ‘भायली’ मुंबय, ‘भितल्ली’ मुंबय; बडबडी मुंबय, मोनी मुंबय; दिवपी मुंबय, काढून घेवपी मुंबय... ‘सलाम बॉम्बे’चीय याद जाली हो सिनेमा पळेतना.

आयच्यान Festival of Ideas...

जाग दिवाळी-नातला २०१० आनी कळाय मधुर विकपाक घेवन बसलीं. मैथ्यू आनी हांव.

ब्रॉडवेक दिल्ल्या मेजार इल्लोसो कोनसो आडावन बसलीं. एक मेज मेडिल्लें जाल्यार बेरे जावपावे. पूण शेनवार आशिल्ल्यान कला अकादमीची कचेरी बंद. कॅटिनांतले मेज हालयतलीं जाल्यारूय सायबाची परवानगी जाय खंय. मनोहरभाबाले “लोकशाय” कवितेतली “फॉर्म भर-” वळ याद जाली. एकलो म्हणूंक लागलो, “फाटल्यान सोप्यार बसात. तुमकां मेजूच कित्याक जाय?” म्हळें, “आमकां फाटल्यान नाका, फुँडेच जाय.” ब्रॉडवेचो मनीस येतनाच वेळान आयलो आनी “आमच्या मेजार हें कोणे दवरलां? काडात पळोवया...” म्हूण तणतणूंक लागलो. ताचे कडेन मातसो वाद घालो पूण पुस्तकां हालयलीं नात. निमाणे तोच मोव जालो. मडगांवां येवंक भायर सरतना आमच्या पुस्तकांच्यो पोटल्यो ब्रॉडवेच्याच पुस्तकांच्या कार्शीं म्हव्यांत दवरून आयलीं!

१६०० रुपयांची विक्री जाली. १००० कळाय मधुरावे. विक्री व्हडलीशी न्हय. पूण हांव खूशा! आसावरी विचारता, “मम्मा, तुमची प्रोमोशनाची रीत किंते?”!

रघुनाथ माशोलकारान सदचे वरी उत्साही आनी ‘विकासवादी’ उलोवप केले. खूब वायट परिस्थितीतल्यान वयर सरिल्लो मनीस हो. रस्त्या वयल्या लायटी-खांब्या मुळा, रेल्वे स्टेशनार बी बसून शिकिल्लो. असल्या मनशा विशीं खूब आदर दिसता. पूण हें तरेच्या ‘सक्सेसफूल’ मनशा कडेन सगल्या प्रस्नांक स्पष्ट जापो आसातात, तांचो भंय दिसता. नायलॉन ६'६ च्या आंदोलना वेळार माशोलकार थापर द्यूपांचे वेटेन आशिल्लो... उलयलो बरो. ताळयोय खूब घेतल्यो.

किंते तरी चुकतले आशिल्ले.

सधाघर अदैं तिबेटी लोकांनी भरिल्ले. भुरयां-बाळांक घेवन दर्शनाक आयिल्लो लोक. खूब जाणांच्या दोव्यांत दलाय लामाक पळोवन दुकां.

कर्म-योग्याक सोबड सारके उलयलो. देवळां, पामोडा, इगांजे, मशिदी बांदचे परस ग्रंथालयां उर्बी करचीं... पयशांनी सूख विकतें घेवंक मेळ्यां... ‘नियती’ आसा जाल्यार यत्नांनी ती आमच्यांनी बदलू येता... अशें खूब किंते सांगले.

भारतांतल्या राजकारण्यां खातीर तुमचो किंते संदेश? - कोणे तरी विचारले. म्हणूंक लागलो, दिल्लींत संसद-भवना भायर गांधीजीचो एक व्हडलो पुतळो आसा. थंयच्यान सगळे राजकारणी येतात-वतात. गांधीजीची सत्यनिष्ठा तांणी इल्ली तरी घेवची...

‘सँक्युलर निती’चो परतो परतो उल्लेख करतालो. विचारन दिशिल्ले - धर्मगुरु आसुनूय तुमी सँक्युलर नितीचेर भर दितात; एकविसाव्या शतमानांत धर्माची सुवात किंते अशें तुमकां दिसता?

विचारले ना. प्रस्न विचारळक खूब जाण उचंबळीत जाताले, परते परते हात वयर करताले, उबे रावताले. तांचे वळेंत भर घालीन दिसिलिना. आनी, दलाय लामाचे हांवें कांय वाचुकूय ना... आतां वाचप हेंय थारायले.

पुण्याक शिकतना कृष्णमूर्तीची व्याख्यानां आयकूंक मुंबय वताले ती याद जाली. कृष्णमूर्ती कसो चलतालो, कसो बसतालो, कसो उलयतालो - सगळें दोव्यांत भरून दवरतालें...

आज कृष्णमूर्ती परस गांधी, दलाय लामा इल्ले चड लागीचे दिसतात. कृष्णमूर्तीची क्रियाशीलता वेगळी, दलाय लामाची वेगळी. हें जाणवता तेना रवान्द वर्मांची याद जाता. ताणे म्हाका सांगिल्ले - कृष्णमूर्ती वाच, पूण तावें अनुयायी जावं नाका; कृष्णमूर्तीचे अनुयायी चडशे निझीय जातात...

“विचारन हांवूय बी मार्क्सवादी. पूण लेनीन, माओ हांणी मार्क्सवाद चलउकेत हाडलो तेना सतेकूच अदीक महत्व आयलें. लोकांचे स्वातंत्र्य ना जालें. मार्क्स थंयच उरलो. माओ सुरवेक म्हणिलालो, विरोधाक आमी येवकार दिवंक जाय. पयलीं चीनात विरोधाक थारे आशिल्लो, पूण मागीर विरोध खंयचो, विरोधकूच ना जावंक लागले...” - दलाय लामान हांसत सांगले. काय बरो निर्मळ हांसता तो. बुद्ध्य हांसतालो काय असो?

आल्वी सँक्स. दक्षीण आफ्रिकेत समानतायेच्या हक्कां खातीर द्युजिल्लो, अहिंसेचे तत्वगिन्यान पुरायेन पचयल्लो आकांत मनीस. आपणाल्या उलोवपांत आफ्रिकेचे ‘संविधानीक न्यायालय’ तांगे ‘भोवडावन दाखयलें’. न्यायाक कितलो न्याय दिला तांणी, ‘नवे’ आफ्रिकेचो संदर्भ घेवन! ह्या न्यायालयाचे बांदवळीत आमच्या चाल्स कुरैचोय हातभार लागला खंय. अभिमान दिसलो... चाल्स कुरैयूय आयिल्लो उलोवप आयकूंक.

कोणाकांचे सूर्यमंदीर पळेले आज. किंते भव्य! मामाची खूब

काल दलाय लामाचे उलोवप आयकूंक वचूक नाशिल्ले जाल्यार.

याद आयली. ताच्या शांतिनिकेतनाच्या यार्दी भितर तें आसताले.

देवळांच्या वणटींचेर मनीस जिणेचो अछुखो संवसर कॉरातून दवरला. सूर्याचीं किर्ण पडगात, आनी पडय नात तो संवसर. जिविताचें खंयचेच आंग हे कलेन कुशीक दवरुक ना, भस्ट मानूक ना.

राज-धराण्यांतले बायलेच्या जिवितांतले एक दीस एका चाकार कॉरातिल्लो आसा. ही बायल सकाळीं उढता, मागीर दोन दोन दासयो तिका न्हान घालतात... मागीर किंते तें विसरत्ले, पूण रोखडोच हारशा मुखार बसून परतो सुंगार आनी मागीर संभोग! दीस सोंपलो, कितले डिप्रेसिंग वित्रण!

बारा वर्सा लागलीं खंय हे देवूळ बांदपाक. आनी हजारांनी कलाकार!

पुरीचे जगन्नाथाचे देवुळ्य पळोवन आयलीं. देवळा भायर अंत आनी पार नाशिल्ले हिंदू दैन्य. म्हातारीं धोडारीं मोडकीं घेऊ म्हूण, कोणाक कांय दिलेना. एकली आनी भोठामोठान रडत किंते तरी सांगताली उडिया भाशेंत... एकल्याक किंतेय दिल्यार दुसऱ्याचेर अन्याय, म्हूण सगल्यांक देवाचेर सोडलीं.

भिकांया बशेनूच देवाचे आशिर्वाद, पुण्य पयश्यांनी विकारी धर्माचे एजंट. कांय जाण तकलेचेर तोणयो श्यो मारून हात मुखार करताले तांकांय कांय दिलेना.

तातो म्हणतालो तें फट न्हय, आयजूय काशीच्या दशाश्वमेध धाटार भगवान बुद्ध येवन उबो रावत्लो जाल्यार ताच्या तोंडांतल्यान उतरां फुट्टलीं - अडेच हजार वर्सा फाटीं आशिल्लो तस्सो आसा हो देश, कांयच बदलूक ना.

देवळांत बुरशेपण्य कितलें! कोणार्क 'भारतीय पुरातत्व सर्वेक्षण' कडेन आसा, तातूंत 'देव' ना, देवस्पण ना म्हूण 'मंगल' दिसता. जगन्नाथाच्या देवळांतले मांगल्य हिंदू धर्माच्या म्हेळान लिपयलां. देवुळ्य सारके पळोवंक मेळळेना, मुर्त्यू सारकी दिशी पडली ना.

म्हजी रावपाची वेवस्था दोन पंजाबी चलयां बरोबर केल्या. अमन आनी शरण. दोगूय भयणी. पयलेचे खेपे इतलीं पयस आयल्यांत, पंजाबा भायर फक्त दिल्लीक पाविल्लीं खंय.

सकाळीं मेकअप करपाक वर भर आनी रातीं न्हिंदचे पयलीं तें काडपाक परतोय तितलोच वेळ घेतात. म्हाका हो नवो अणभव.

रातीं आनीक एकले, केरळचे भुरों आमच्या स्मानंत रावंक येवपाचे आशिल्ले. सुलूस लागली तेन्ना म्हणूक लागलीं, 'तूंच सांग तांकां, आनीक कोण नाका म्हूण हांगा. आप तो मॅडम है, आपका मान लेंगे!' आयकून हांसूक आयलें. नवे रूममेट दारार उबों रावलें तेन्ना हांगी दोन मिनां ताचे कडेन पळे नाशिल्ले बशेन केलें. रिझर्वेशन नाशिल्ल्या डब्यांत नवो प्रवाशी भितर सरता तेन्ना जागो सुगूर केल्ले प्रवाशी ताचे कडेन चलतात तर्शीं वागलीं. आनी आतां, तिगांय सामकीं घट. 'नमकीन' खातात, हांसतात, किटकिट्टात...

"पयलेचे खेपे एके 'आंटी' कडेन आमी इतले मेकळेपणान वागल्यांत, जाणा?" व्हहडल्यान सांगलें म्हाका येदोळ.

धोलगिरी, उदयगिरी पळोवन आयलीं.

वाटेर 'दया' न्हंय लागता. कलिंग युद्धा उपरांत खंय ही न्हंय रगतान भरिल्ली, आनी रगताची न्हंय आनी मडीं पळोवन अशोकाचे काढीज विशादान भरून आयिल्ले. मारीर तो बुद्धाक शरण गेल्लो आनी शांतीचो संदेश पातळावपाचे मिशन घेवन बशिल्लो. युद्धांत जिखतकच ताच्यांत हो बदल घडिल्लो. सफळतायेची विफळताय ताका होलमल्ली. किंते जालां आसताले ताका तेन्ना...! असल्या वेळार बुद्धाचे करुणेंतूच थाकाय मेळपाची.

धोलगिरीचेर जपानाच्या निविरेनपंथी फुजी गुरुजीच्या अनुयायांनी सुंदर स्तूप बांदला. भारतांत रावन हिंदी शिकिल्ले निविरेनपंथी जपानी बौद्ध भिक्षू तातो म्हण्यांत पिरवळा रावन गेल्यात... म्हाका 'बळद्वी'च्या जाय्यार पाविल्ले वरी दिसतें.

धोलगिरीच्या मुळसांत, ल्हानपणांत इतिहासांत शिकिल्ले ते 'Ashokan edicts' आसात, शिळेचेर कोरातिल्ले. तांतलो तेरावो खंय कलिंग युद्धांत जैत जोडिल्ले ते विशींचो आशिल्लो. तो उपरांत अशोकान काढून उडोवंक लायिल्लो, इतलो ह्या जैताचो तो तिरस्कार करूक लागिल्लो... कलिंग युद्धाचे देखाव उदयगिरीच्या जैन होंवऱ्याचेरूप्य कोंतातिल्ले पळोवंक मेळळात. जैताचे हारीचो हो दिश्टावो उडिया लोकवेदांतूय आसुंकूच जाय. म्हाकाव्याचो विशय हो एक.

उडिसांत कला भरल्या. आर्विल्ल्यो इमारती मात स्थापथ्यशास्त्राचे कलेचे नदरेन सुक्क्यो सडसडाती. शिल्पकलेची परंपरा अजून हांगा जिवी आसा. वाटेर कांय कडेन तरणाट्यां खातीर शिल्पकलेचे प्रशिक्षण दिवपी वर्गाच्यो पाटायो पळेल्यो. उडिसांतले आयचे स्थापथ्यशास्त्र परंपरे पसून सामकेच करै तुटलां काय? वसणूकवादी राजवटीक लागून? अशें, आप-पाप भटा माथ्यार घालप समा न्हय. पूण समजून घेवंक जाय...

देशांतलो सगल्यांत गरीब वाटार ह्या प्रांतांत आसा अशें वाचिल्ले. कितल्याशया जाणांच्या नदरांनी गरिबीची लाचारी पळेली. आमचे सारकेल्यांक - तांचे नदरेन पयशेकार आशिल्ल्यांक - आदार करपाची, उपेगा पडपाची तत्पत्ताय...

हेदराबाद आसां.

रातीं राजमोहन गांधीचे *The Good Boatman : A Portrait of Gandhi* वाचूंक घेतले.

गांधीजीच्या बरांतल्यान, ताच्या सांगात्यांनी, चरित्रिकारांनी, विरोधकांनी ताचे क्विर्णी केल्ल्या बरांतल्यान गांधी उबो करपाचे एक अभ्यासपूर्ण यस्त. गांधीजीच्या जिवितांतलीं मुल्यां आनी हीं मुल्यां कसाक लावपी ताच्या जिवितांतलीं आव्हानां - हांच्या आदारान पुस्तकांत गांधीजीचे चित्र पितारलां. पयलेचे प्रकरण वाचून जालां. 'Nonviolence' - गांधीजीची अहिंसा कसले तरेची, तिचो विकास कसो जालो ताचो बरोड सोद घेतला राजमोहन गांधीन.

थिसीस बरयल्ले बशेन बरयलां. राजमोहन गांधी 'आमचे चाले'चो मणी काय दिसता. ह्याच विशयाचेर तातोन बरोवंक घेतिल्ले

जाल्यार वेगळे तरेन बरोवपाचो...

तुलनात्मक साहित्याच्या कॉन्फरन्साक
अहमदाबाद वचूक विमानतळार वतना अकस्मात
दुर्येत पडपाचो जिवितांतलो पयलो-वयलो अणभव.

लंबर आनी सविंहिकल स्पॉडुलॉसीसचो अटक खंय. पयले तीन दीस हाथरुणार वलवलून काडले... SMRCत खाटीर आड पडिल्लें तेना तातोची खूब याद. तो आशिल्लो जाल्यार हांव अशें दुर्येत पडले म्हूण आयकून कितलो सकल-वयर जातलो आशिल्लो! घरा पावतकच कोण कोण खबरीक येवन 'किंते जालें?' विचारातलीं आनी हांव्यु सगले विवरण करताले तेन्याचा काळजांत तातोची उतरां, ताच्या आवाजा सयत - "अमके जाता, तमके जाता म्हूण शरिराचे उलोधप म्हाका below dignity दिसता..."

धांवपळी, काढावोडीय खुबूच जाल्यो. कुडीन आपणाल्या अस्तित्वाची जाण करून दिली! हे मुखार शांत जावंक बरें.

सत्याचे प्रयोगाचेर हे खेपेच्या जागात बरयतले म्हूण आशिल्लो. मर्दींच हांथरुणार पडून, ना म्हव्यार मातशी निर्शेणीय आयली काळजांत. निकतेंच बसून काम करूक लागलां. पूण वरां संकिनी बसू नजड. सत्याचे प्रयोग फुडल्या म्हयन्या खातीर...

कॉन्फरन्सांत मांडपाच्या पेपराचीय काय बरी तयारी केल्ली... मनाक लाबन घेतले ना, तरी इल्ले खंती जालेंच.

हांथरुणार आड पडिल्ले कडेन भीमसेन जोशी मात पोटभर आयकलो. 'तोडी' अप्रतीम. हरशीं गजुंफी ताचो आवाज 'तोडी' गायतना कितलो नमळ, कितलो मोव जाता! सुरुवेचो, सवाई गंधवर्चे बोट धरून गावपी भीमसेन जोशीय अगाळो-वेगळो. आनी, आपणालो खाशेलो सूर मेळ्ये उपरांत 'शुद्ध कल्याण' गावपी महजो आवडठो भीमसेन जोशी ह्या संवसारांतले न्हयच कसो...

आमच्या देशांतले, समाजांतले कुइडे विश्वास उणे म्हूण काय खबर ना, हालीं खूब जाणांक 'Feng-shui' मानतना पळेतां. पयर बरोवपाच्या मेजा वयली असलीच एक वस्त आडखक्टा म्हूण कोणाक तरी दिवंक काडली तेना अदितीन म्हळें, "असली, तुका मिळिल्ली, वस्त दुसऱ्याक काडून दिनात. तुजें Luck वतले." हांसूक आयले. अदिती हें 'शास्त्र' खंयच्यान शिकलें काय...? ह्याय मल्लार चिनी पावले - मजाच शी! Feng-shui उत्तराचो अर्थ किंते काय? सोदचो पडलो. सध्याक तरी हें modern, fashionable आनी preferred superstition हातूं दुबाव ना. हें फकत आमच्याच देशांत, काय येवरोप अमेरिकेतूय बी कुइड्या विश्वासांचे मळ चिनी लोकांनी काबीज केलां? खबर काडची पडली.

एक खरें - कोंकणी 'प्रस्थापीत' जाली आनी चळवळ सुस्तेली.

आयज खंय पुस्तकाच्या ५०० ग्रतींची आवृत्ती काडल्यार सरकाराच्या वेगव्या वेगव्या खात्यांच्या गव्यांत घालुन्च आवृत्ती सोंपता. सरकार इतल्यो प्रती घेता तांचें किंते करता काय? ग्रंथालयांक

धाडून दिता जाल्यार बरें आसा. व्यक्तींक फुकट भेट दिता जाल्यार तें वायट. पुस्तकां फुकट मेळूक जायनात. तीं घेवपाची संवय लावन घेवंक जाय शिकिल्या, जोडकार मनशांनी. फुकट दिलींच जाल्यार पुस्तक जाय, पूण तें घेवंक पयशे नात असल्याक दिवचीं. सगळ्यांत बरें - वाच्यां म्हळ्यांत पुस्तकां घेवन वचप आनी जाता तितली सूट दिवन तांकां तीं विकप. हंगंग आमी खूब उर्णी पडटात. सरकारी सवलतींक लागून कोंकणी चळवळीच्या ह्या आंगांत रात खेळना जाला.

अंदूच्या एम.ए.च्या भुरग्यांक वसाचे सुरवेक उगडासांचे कोटेचुकडींत भेट म्हूण दिल्ले. काल वर्गांत त्या पुस्तकाचो उल्लेख केलो तेना दिसले, तें कोणे वाचुंकूच ना. पुस्तक फुकट दिवन चूक केली अशें दिसले बगार रावले ना...

पाकिस्तान / हिंदुस्तान क्रिकेट मॅच चलता. वातावरणांत सगल्याक क्रिकेट कॉमॅट्री आयकूंक येता. फोगेटी आयकूंक येतात तेना समजप, पाकिस्तानी खेळाडो 'आवट' जाला. क्रिकेटींहरशीं रस घे नाशिल्लोय 'मॅच आसा!' म्हूण सांगून युनिवर्सिटीतल्यान बेगीन घरा गेल्यांत. विधानसभेन्यू खंय अदर्या दिसाची सुटी घेतल्या... काँग्रेसवाल्यांची देशभक्ती भाजपावाल्यां परस झेल्लीय उर्णी न्हय!

दोनूव खेळनचे खेळगडे खंयचे परिस्थिरींत खेळटात आसतले! ते खेळामळार न्हय, झुजामळार खेळटात आसतले. कितले वायट हें...! असले हे परिस्थिरींत पाकिस्तान आनी हिंदुस्तान दोगांयनी एकामेका आड खेळप बंद कित्याक करवें न्हय? खेळचेंच आसल्यार वांगडा खेडचें, आड न्हय.

आत्मकथा परती वाचून जाली. फाल्यांच्यान तिचेर बरोवंक सुरवात करतले म्हूण आसां.

गांधीजींचे १९२१ मेरेनवेंच जिवीत ह्या कथनांत आयलां. म्हव्यार, ते ५२ वर्षांचे आशिल्ले ते मेरेनवें. तरें पळोवंक गेल्यार हें गांधीजीचे अध्यात्म-साधनेचे कथन. सुरुवेचीं उतरां आनी आत्मकथेतें निमांणे प्रकरण वाचल्यार हातूत इल्लोय दुबाव दिसना. आत्मकथेक 'म्हजी सत्याची साधना' नांव दिल्ले जाल्यार अदीक बरें जावपाचें अशें म्हाका दिसता. पूण ह्या माथाव्या परस 'म्हजे सत्याचे प्रयोग' अदीक नमळ. दुर्से, तातूं वाच्या खातीर एक 'आपोवणेंय' आसा. 'प्रयोग हे, तुरेंय करून पळोवं येत अशे' - हे तरेंचे खेरेले 'Writing degree zero' हें. तातूं 'हांव' आसा, पूण ह्या 'हांवां'त खंयच हांवपण ना. म्हणून गोपालकृष्ण गोखर्ले गांधीजी विशी बरयता - "In all my life I have known only two men who have affected me spiritually in the manner that Mr. Gandhi does - our great patriarch Mr. Dadabhai Naoroji, and my late master Mr. Ranade - men before whom not only are we ashamed of doing anything unworthy, but in whose presence our very minds are afraid of

thinking anything that is unworthy."

आज रवीन्द्र भवनांत किशोरीताईचे गायत्री आशिल्लै. सुमार देड वर भीमपलास गायत्री. माझी केदार. आत्मगम्म गायत्री. माधव बोरकार म्हणाटा, तिची गायत्री cerebral. म्हब्ब्यार किंतु, अजून सारके आकलन जावंक ना. पूण आज एक समजले, ती एकदम रागाक 'भिडना'. लहवू लहवू ताचे सरीं वता. एकूच गजाल कितल्यास्या तरांनी सांगाची तशी शी रीत तिची गावपाची. तिचो भूय - 'सहेले रे' - आयकतना आंगार कांटो फुलता, तांतले intensityक लागून आनी, पुण्यांत आसतना आयकल्ली ती भैरवी अजून काळजांत तशी आसा...

भीमसेन जोशीची गायत्री केगळे तरेची. हे गायत्रे कडेन म्हजो जीव चड ओडटा. तिच्या सादेपणाक आनी सोंपेणाक लागून काय?

किशोरीताई brilliant, घडये कलात्मकतेचे नदरेन सामकी वयल्या पांवड्याची. पूण भीमसेन जोशी कडेन म्हजी प्रकृती चड जुळटा.

शकुंतलान बरेंड सांगालें - किशोरीताईचो संवाद सुरां कडेन आसता; बरोबरच्या कलाकारां कडेन्यू ती संवाद साधिना, मुखार बशिल्ल्या आयकुप्यां कडेन्यू साधपाचो यत्न करिना...

संवाद नाका साधूं, पूण आपणा वांगडा आयकुप्यांक ती केगळ्याच संवसारांत व्हरता, आज आनीक एक खेपे अणभवले.

अंयरीं वर्सा खंय तिका... अंकून म्हळे, 'साठ तरी आसतलीं न्हय?' केंस काळेच्च बरें, तोंड्यु लक्ख दिवो. बोटांक क्युट्टक्स - कलाकार (चड करून, बायल कलाकार) तरणीच आसूक जाय म्हूण नेम आशिल्ले वरी. म्हाका 'खरेली' किशोरीताई गायतना पठोवंक अदीक आवडुपाची...

अंयरीं वर्साची किशोरीताई देड वर भीमपलास गायता! तिका खूब आयुश्य, बरे आरोग्य येळवंचे म्हूण मागले मनांतल्या मनांत.

सदाशिवगडार कोंकणी साहित्य संमेलनाक वचून आयलीं. आशा पालणकार मेळळी. कारवारच्या प्रस्ना विशीं आपणे बरयल्ले भाशण म्हाका कुशीक व्हरून वाचून दाखयलें. हो प्रस्न मांडपाची योग्य माची साहित्य संमेलन न्हय, परिशद, म्हूण तिका जाळवणदारांनी तें वाचपाची संद दिलिना खंय. पूण परिशदेचे माचये वयल्यान तातोन हो प्रस्न मांडिल्लो तेन्नाय कांय जाणांक तो 'राजकीय' आनी 'विस्तारवादी' दिशिल्लो!

आशाबाय म्हणाटा, कारवारांत आतां कन्नड लोक भरत आसा. काल्यां कोंकणी लोकूच हांगा अल्पसंख्यांक जातलो. माझीर आमच्याच भुरग्यांक कोंकणी नाका जातली. तिच्या मत्तान, गोंयान हो प्रस्न हातांत घेवंक जाय, ना जाल्यार कर्नाटक सरकार बळ वापरून कारवारकारांचो आवाज चिड्डितले.

कारवार कोंकणीच वाटार. कोंकणी खातीर आयज सगलीं दारां उक्तीं जाल्लीं आसतना कारवारकारांक कोंकणी वर्वीं आपणालो विकास साधपाची संद मेळुंकूच जाय. गोंयां कन्नड माध्यमांतल्यान

मुळावं शिक्षण घेवंक मेळटा. कारवारा तें कोंकणींतल्यान कित्याक मेळवंचे न्हय?

महाबळेश्वरबाब सैलाची उक्ती मुलाखत घेतिल्ली तातूंत ह्या प्रस्नाचेर तांचे मत विचारिल्ले. तांगे म्हळे, 'सांस्कृतीक नदरेन आमी कोंकणी. म्हाका राजकी प्रस्नांत पडपावंचे ना.'

तात्पर्य:

भारत स्वतंत्र जातकच गोंयूय 'आपशीं' मेळळें जातले म्हूण चडरो गोंयकार रावताले, तशेच आयज कारवारकार गोंयचेर सगलो भार घालून रावल्यात.

आनी, तातो म्हणाटालो, कोंकणी चळवळीचे आयचे फुडारी 'गोंयवादी'.

एुनाथकाका म्हणाटा, कारवार आनी गोंया मजगांती साहित्यीक दिवप-घेवप वाढूक जाय, आमी भावनीक नदरेन खूब लार्गी घेवंक जाय...

देवा तूं पाव!

पयर पिरवळा गेल्लें तेन्ना! हजारीप्रसाद दविवेदीचे मृत्युंजय रवीन्द्र पुस्तक घेवन आयलें. बायूकी झांकियांसारके रवीन्द्रनाथाचेर बरयल्ले पुस्तक सोदातालें. तातोचे आरमारीत हें पुस्तक मेळळे. रवीन्द्रनाथा विशींच्या प्रेमान आनी भक्तीन बरयल्ले. हजारीबाबून रवीन्द्रनाथा वांगडा एक तप साराला.

ज्युस्त जाय आशिल्लेच पुस्तक मेळिल्ले वरी दिसले. तातोन काढून 'वाच-' म्हूण सांगून हातांत दिल्ले वरी... तातो म्हजे म्हन्यांत आसा अजून...

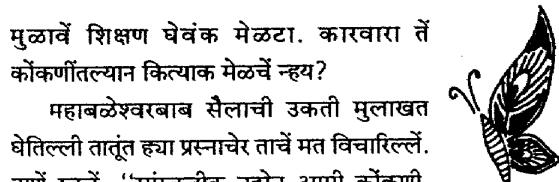
अंदमान आयल्यांत. इतल्या वर्सावंचे सपन...

विमानांतल्यान लक्ख निळो, मर्दी मर्दी पाचवो निळसो दर्यो पळेलो, आनी निव्या रंगांत पाच कशी अंदमानची भूय.

कादय पळोवन आयलीं. सावरकर धा वर्सा उरिल्लो ती कूड पळेली. धा वर्सा कर्णीं काडलीं आसतलीं काय तांगे? माझी जम्मेतेप वाचवंचे पडलें...

'नवे' दक्षीण आफ्रिकेच्या सरकारान आदले कादयेच्यो विटो निखावावन तेच सुवातेर 'संविधानीक न्यायालय' बांदला. आमची 'काव्या पाण्या'ची अंदमानची बंदखण आज देवूळ जाल्या.

ब्रिटीशांनी अंदमानाचो गुन्यांवकारांची वसणूक कसो वापर केलो. ब्रिटीश वतकच हांगा भारत सरकाराचे राज्य आयलें. अंदमानाचो नीज लोक मात तेन्नाय मुखेल प्रवाहांत नाशिल्लो, आतांय ना. भारत सरकाराचे धोरण्यू खंय तांकां कुशीक दवरुपाचे - 'शुद्ध' रुपांत उरचे म्हूण ते... हें बरोबर? जितो-जिवो मानववंशशास्त्राचो म्युझियम जाल्ले वरी तांणी आपणाल्यो भासो, आपणालीं सांस्कृतीक खाशेलपणां घेवन पयस आंग चोरून जियेवप आनी तांचे भुंयेर कोणे तरी 'दुसऱ्यां'नीच राज्य करप - बरोबर हें? न्हय शें दिसता. कोणाय मानववंशशास्त्र्या कडेन उलोववंचे पडलें... पूण ही जाण जाल्ल्याक,

कोणा दुसऱ्याच्या घरांत ताका विचारी नासतना
येवन राविल्ले वरी दिसूक लागलां...

मांवंट हॅरिट वचून आयलीं. हांगचो
संगल्यांत ऊंच दोंगर. ताका थळावे भाशेंत कांय
नंव ना काय? दोग तीग जाणांक विचारून
पळेले. ते फकत हांसले.

मे म्हयन्यांतूय थंड बरी हवा. कूर्गाची याद जाली... दोंगराच्या
माथ्यार रान. रानांतले पांयवाटेन वर-देड वर चल्लीं. शेवण्यांचे,
जिवांचे तरेकवार आवाज. फकत आवाज आयकूक येताले, शेवणीं,
जीव सोदल्यारूप दिश्टी पड नाशिल्लीं... भुरयांक म्हळें, कान
दोळे उकते दवरून आनी तोंड धांपून ल्हवू पावलां घालात... पूण
कितलीय जाल्यार भुरां. तांचे आवाज रानाम आयकले.

बाराटांग जुंब्यार वचून आयलीं.

मॅग्नुझाचे रान फळेले. (ह्यो कानली नासुये, हिपली काय?)
खरेलेच रान. दोशीं कुर्शीनी मॅग्नुझाचीं गच्च व्हडलीं व्हडलीं झाडां.
(हांचे तुळेन गौंयच्यो कानढी हिपली सामकयो गिड्ड्यो.) मर्दीं अशीर
वाटेतल्यान आमची मोटर बोट मुखार वतना काळजांत ओडलायणो
भंय आनी आगळो वेगळो उत्साहू. मॅग्नुझाचीं मुळां शिल्पां कर्शीं,
आकांत सुंदर.

वतना येतना कांय 'जारावा' रस्त्या कुशीक उबे राविल्ले पळोवंक
मेळेले. आंगर उप्पांत उपे कपडे. भोवडेकारां खातीर ते दीसभर
अशेच रस्त्यां कुर्शीनी येवन उबे रावतात खंय. आमी जिपीचो वेग
उणो करूक लायलो तेना तांतलें एकले चली धांवत जेनेला सरीं
आयले आनी हात मुखार करून "निकालो... जल्दी निकालो...
पैसा... खाना..." म्हणूक लागलें... रस्त्यार यो-वच करून
जारावांतलीं कांय जाणां कामचलाऊ हिन्दी शिकल्यांत खंय.

अंदमानाची राजभास हिंदी. (राजकारभाराचो वेब्हार मात
इंग्लीशीतल्यान चलता खंय!) आमचो ड्रायब्हर तेलगू, हिन्दी बरो
उलयातालो. रांदपी तमीळ. तोय हिन्दी बरो उलयाता. दोन वेगळ्यो
वेगळ्यो द्रविडी भासो उलोवपी भारतीय हांगा आपसांत हिंदीतल्यानूच
वेब्हार करतात. समाजभासविज्ञानीक नदरेन अभ्यास करपा सारकी
गजाल ही...

वतना येतना सुनामीन खाल्लीं शेतां पळेलीं. शेतां आशिल्लीं
थंय आतां फकत उदक दिश्टी पडटा. चडश्या माडांचेय देंदूच
उरल्यात. कांय माड बावडे उदकांत जीव धरून आसात. हे भशेन
'जियेवंक शिकल्यात' खंय ते आतां.

Cinq Island वचून आयलीं. **Cinq म्हळ्या** फँचींत पांच.
हांगाच्या थळांची 'भायलीं' नांवां म्हाका आडखळत आसात. पूण
कितें करतलें?

वसणूकवादान अमेरिकेच्यो थळाच्यो भासो सगल्यो ना केल्यो.
पूण थेयच्या थळांच्या कांय नांवानी, तांच्यो कुर्वो उरल्यात म्हणिटात.

अंदमानांत थळाच्यो भासो आसात. तांच्या तांच्या कुरुकुदांनी त्यो
जियेतात. हेरं खातीर तांच्यो कुर्वोय दिश्टी पडनात. ह्या 'अन्यायाची
सुरवात ब्रिटिशांनी केल्ली जायत. पूण आमीय म्हूण खंय न्याय
केलो? ह्या विचारान दीसभर अस्वस्थ उरले...

आज सगलो मेड्डून पांच-एक वरांचो बोटीचो प्रवास जालो.
हांगच्या दर्याच्या उदकाचो रंग (खरें म्हळ्यार, उदकाचे रंग) आनी
ताची नितळसाण जिवांत ताजबाण हाडपी. ह्या उदकाची सर गोंयच्या
दर्या उदकाक कशीच येवपाची ना. जिवितांत पयले खेपे दर्यात
'बुचकळ्ठे', 'पैवलें' कर्शे म्हणून? पांय लागताले तितले मेरेन मुखार
गेले - देगे म्हयांत लहारा चड 'धुकलतात', मातशीं शीं खुनळायतात.
भितर, खेरेलो भंय आसता थंय, चड सुरक्षीत दिसता - अजापूच शे.
गोंयच्या म्हाका, दर्या कडेन संवकळ करूक अंदमान पावर्चे पडलें!

येतना वतना उडपी नुस्तीं पळेलीं. उदकाक तेंकून तिटटिट्या
लहान शेवणीं कर्शीं.

ह्या जुंब्यार वेळे कुशीकूच लांबचीं लांब 'महुआ' झाडां. कांड
सांतोणी बशेन. ताचीं मुळां 'ब्युट्रस' जातीचीं, सवितान सांगले.
ब्युट्रस मुळां म्हळ्यार, पांय मातशे फांकारून उबे रावपाची तरा शी.
लांबयेचो तोल सांबाळूक येवचो म्हूण. तरी असलीं कांय लांबचे
लांब झाडां मुळां सयत पुरायेन हुमटून वेळेर आड पडिल्लीं पळोवंक
मेळ्यां. सुनामीचीं स्मारकां काय? सांगून नजड... धर्वांफुल्ल, मरणाचीं
शिल्पां कर्शीं...

हॅवलॉक जुंब्यार रावल्यांत आज...

'मोरा नगर' दर्या देगेर वचून आयलीं. (हेय नांव हांगा सोबना शे
दिसलें...) हो वाटार बंगल्यांचो. बांगला देशाच्या स्वतंत्रतायेच्या
झुजा वेळार भारतांत आश्रय घेतिल्यां मजगतच्या कांय जाणांक
हांगा हाडून वयस्सलीं खंय.

अंदमानाक शेट दिवपी हांगाच्या दर्याच्या मोगांत पङ्कूकूच जाय.
नवो ताल्ल, ताजो टवटवीत दर्यो. ताचे तुळेन गौंयचो दर्यो जाणाटो,
म्हातारो...

आज उदकांत गेले ना. वेळेर पोटभर भोवलें. खूब फोटे काढले.
ओले रेवेतल्या मळबाच्या प्रतिबिंबांचे चड...

Elephant Island वचून हारशाचें पोंद आशिल्ले बोटींत
बसून उदका पोंदचो संवसार पळेलो. कितल्या तरांचीं लहान-च्छड
नुस्तीं आनी कऱ्ऱल्स! हांगाच्या जमातींच्या भासांनी हांकां नांवां आसुंकूच
जाय. ह्यो भासो मेल्यो जाल्यार नांवांय शेणलीं! मापीर तांची वळख
फकत इंग्लीश वा विज्ञानीक नांवांनी सोदपाची...

Ross Island पळोवंक आयलीं. एका तेंपार ब्रिटिशांनी आपणा
खातीर राखून दवरिल्लो जुंबो. आतां हांगा फकत ह्या इतिहासाचे
अवशेष उरल्यात. इमारतींचे मोडावलीचेर वडा पिपळा सारके रुख
आपल्या पाळांचीं जाळां पातळावन अयस पयस पातळ्यात. सैमाचें
संस्कृतायेचेर जैत सिद्ध घेल्ले वरी!

हातांत. म्हाका आपले आपूण चलूक येता म्हूण विश्वास जातकच तातोनूच तें म्हज्या हातांतल्यान लहवू काडून घेतिल्ले...

रतन थियामार्ची नाटकां पळेली. मणिपुरी भारेंत. कलेच्या संवसारांतली आगळी-वेगळी भोवडी... ह्या संवसाराच्या 'सत्यां'त पाविल्ल्याची जाणविकाय... म्हजे सारकेल्यांक - नाटकांतले किंतेच कळ्या तांकांय - नाटकाच्या संवसारांत ओढून हाडपाची तांक आशिल्ली नाटकां... आयजवेर हांवे नाटक म्हूण जें किंते पळेलां ताच्याक वेगळे!

मणिपुरी भारेक रतन थियाम मेळ्यो आनी मणिपुरी संवसाराग पावली. आमकांय असोच कोण मेळ्यो जाल्यार...!

ह्या नाट्य महोत्सवांत सगल्यांत चड गर्दी तियात्राक आशिल्ली. आमचो खरो पांवडो होव आसुये.

आज एक पोलीश सिनेमा पळेलो - 'जोआना'. फाटभूय, दुसऱ्या म्हाडूजा वेळार जर्मनांनी ज्यूंदेर केल्ल्या अत्याचारांची. फाटल्या स वर्सी सावन इफ्फीक वतां. दर वर्सा दोन तीन तरी नवे सिनेमा ह्या विशेष्याचेर आसतात. येवरोपी मानसाचेर ह्या अत्याचारांनी केदो खोल घाय केला ताचो अदमास येता हे सिनेमा पळेतना...

(दीसपट्येचो काळ: २०११)

संपर्क: ९४२११५७००७

मृत्युंजय रवीन्द्र वाचताले. "रवीन्द्रनाथ के राष्ट्रीय गान" निबंदांत हजारीबाबू बरयता - "रवीन्द्रनाथांची प्रतिभा भोवमुखी आशिल्ली. पूण मुखेलपणान ते कवी आशिल्ले. तातुंय तांचो ओडो गीतिकाच्या वेटेन अदीक आशिल्लो. सुरांतल्यान तांकां सत्याचो दिशटाचो जाल्लो, आनी पुराय विश्व ते सुरांच्या अखंड साँदर्यान भरिल्ले पळेताले."

रवीन्द्रनाथाच्या चित्रांनीय हो सुरांचो उजवाड आशिल्लो काय?

पयर कुमार गंधर्व आयकताले. भेरव राग जावंक जाय. आर्त गायन. एक एक तान तानपुन्याच्या सुरांत विलीन जाल्ले वरी जाणवतासर ब्रह्मांडाचे शांतीत विसर्जीत जाल्ल्याचो अणभव दिवपी...

संगोडकारसर मेळ्यो. म्हणूक लागलो, "जग मेळटकच सगळ्यांत पथर्लीं तुजो लेख वाचतां... जगा चो पांवडो सांबाळ्या तुवें..."

हांव म्हजी 'सुवात' जाणां... तरी, तोखणाय आयकून उर्बा मेळिल्ले वरी जाली... तातो म्हाका केन्ना सकल पडूक दिवचो ना अरों दिसता आतां.

जगाची जापसालदारकी अंगार घेतिल्ली तेना मर्दी मर्दी भंय दिसतालो. जातलें म्हज्यान...? अनी, जमलेना जाल्यार...? तातोवेंय हांशें जाववें ना? लोक म्हणटलो, निमांणे घराणेशायूच! तातो केन्नाय दुर्योंत पडटालो तेना दिसताले, गेलो जाल्यार फटक करून?! पूण तातो गेलोना असो. २००७त साहित्य अकादेमीचे फेलेशिपी निमतान तातोच्या साहित्याचेर खाशेलो आंक काडपाचें थारायले तेना म्हणूक लागलो, "ह्या आंका सावन जगावें तूं संपादक. म्हजे वयल्या आकांक हांवूच संपादक सोबना..." तरी, तातोवें बोट घटट धरिल्ले